

تأثیر کارایی سرمایه فکری بر عملکرد شرکتهای بورس اوراق بهادار تهران

حبیب کاوسی قهفرخی

عضو هیئت علمی دانشکده فنی پسران شهرکرد، دانشگاه فنی و حرفه‌ای کشور، شهرکرد، ایران.

چکیده

امروزه شاهد رشد اهمیت سرمایه فکری، به‌عنوان یک ابزار مؤثر برای افزایش عملکرد مالی شرکت‌ها هستیم. بنابراین نیاز است تا عوامل مؤثر بر این رابطه نیز بررسی شود. بر همین اساس، هدف از این مطالعه روشن کردن میزان کارایی سرمایه فکری (ICE) و رابطه سه مؤلفه آن (کارایی سرمایه انسانی، کارایی سرمایه ساختاری و کارایی سرمایه رابطه‌ای) برای شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران (که بر اساس شاخص Q توبین اندازه‌گیری شده) می‌باشد. فرضیه‌های این رابطه با استفاده از تئوری مبتنی بر منابع توسعه داده شده است. این مطالعه برای تجزیه و تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده از ۱۲۸ شرکت منتخب طی دوره زمانی ۱۳۹۸-۱۳۹۰ استفاده می‌کند. این مطالعه شواهدی را ارائه می‌دهد که عملکرد شرکت‌ها اساساً توسط سرمایه‌گذاری در کارایی سرمایه فکری هدایت می‌شود. نتایج نشان می‌دهد که کارایی سرمایه ساختاری (SCE) و کارایی سرمایه رابطه‌ای (REC) و کارایی سرمایه انسانی (HCE) محرک‌های اساسی ارزش در دستیابی به عملکرد بالا هستند.

واژه‌های کلیدی: کارایی، سرمایه فکری، سرمایه انسانی، سرمایه مشتری، سرمایه ساختاری، عملکرد

مطالعات اقتصاد، مدیریت مالی و حسابداری

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۵۳۴-۵۲۱